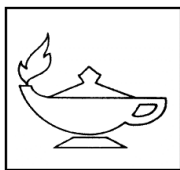

ALLA HELGONS DAG

OMNIUM SANCTORUM

Text: Upp 7: 2-17. Predikan Lars Borgström (LFS)

Jesus har gett sin församling en särskild uppenbarelse. Detta gäller allt i den Heliga Skrift. Men i en av böckerna som ingår i Bibeln, den allra sista, Uppenbarelseboken, betonas särskilt att det är en uppenbarelse från Jesus till församlingen. Det finns en verklighet som vi inte ser om inte Herren avslöjar den (rycker undan slöjan, som gör att vi inte kan se den andliga, himmelska världen). Han uppenbarar verkligheten både om sina vänner och om sina fiender.

Den som tillhör Jesus äger alltid en storhet, en rikedom och en seger oavsett hur liten, svag och fattig han än ser ut i denna värld. Omvänt är det med alla som inte tillhör Jesus. De är i verkligheten ringa, svaga och förtappade även om det till det yttre kan se helt annorlunda ut. Uppenbarelsen vill visa hur allt och alla står i relation till Jesus Kristus.

Om vi ser på vad som just föregått vår predikotext, ser vi att Uppenbarelsebokens sjätte kapitel slutar med en fråga: ”Ty deras (Guds och Lammets) vredes stora dag har kommit, och *vem kan då bestå?*” Detta är livets viktigaste fråga: Hur skall en människa kunna bestå inför Herrens ansikte? Antingen blir det en nöd över denna fråga här i nådatiden och frälsning genom tron på Jesus - eller också blir det nöd på domens dag och sedan i all evighet.

I Upp. 7, som består av två tröstesyner, får vi Guds svar på vilka som kan bestå. I *den första tröstesynen* (v 1-8) ser vi att de som har Guds sigill och är renade i Lammets blod kommer att bestå. Det är Herrens församling som skildras, den sanna kyrkan, Herrens trogna genom alla tider på alla platser från alla folkslag och stammar. Det är en mycket tröstefull syn, eftersom det fortfarande är många och svåra plågor som skall gå över jorden och mänskligheten. När så mycket bedrövelse och lidande väntar, kan ju frågan lätt uppstå, hur den kristne ska orka hålla ut. Här får vi svaret: Herren tecknar de sina med sigill och bevarar dem ända hem.

I *den andra tröstesynen* ser vi sedan en oräknelig skara av frälsta människor, hemkomna till Himmelen. De har kommit ur den stora bedrövelsen.

DEN FÖRSTA TRÖSTESYNYN: TECKNANDET MED SIGILL

En ängel kom ifrån öster, som är hoppets och gryningens väderstreck. Han hade den Levande Gudens sigill med sig och med detta stämplar han vissa människors pannor. Sigillet är Guds och Lammets namn (Upp. 14:1), som visar vem de tillhör.

Av v 1 förstår vi att Guds änglar håller tillbaka svåra plågor som skall drabba jorden. Innan dessa släpps lösa, vilket medför jordens undergång, måste alla Guds tjänare ha blivit stämplade med Guds sigill. Vad den andra ängeln säger i v 3 är med andra ord: ”Förstör inte jorden fullständigt förrän alla utvalda har inbärgats i Guds rike.” Denna syn visar att jorden kommer att fortsätta att existera ända tills alla Guds utvalda barn förts till tro. Sedan fyller inte jorden något existensberättigande längre, och då kan slutet komma.

De som är tecknade med den levande Gudens sigill slipper en del plågor (Upp. 9:4), men kanske inte alla. Men om de plågor som de ändå drabbas av gäller: ”I all deras nöd var ingen verklig nöd, ty Hans ansiktes ängel frälste dem” (Jes. 63:9). Sigillet står som motsats till vilddjurets märke i kap 13, där vilddjuret, som tjänar satan, tecknar sina tjänare.

Denna underbara tröstesyn vill påminna oss om att Guds barn är medelpunkten i hela skapelsen. Innan Gud skapade något utvalde Han oss i Kristus (Ef. 1:4). Hela skapelsen väntar ivrigt på att Guds barn skall uppenbaras (Rom. 8:18-21). Guds barn måste märkas med Guds sigill innan straffdomarna kommer (Upp. 7:3). När Herren ser att den sista människan av de utvalda blivit omvänd kommer Han genast, utan dröjsmål (2 Petr. 3).

VILKA ÄR DE ETTHUNDRAFYRTIOFYRA TUSEN?

Antalet av dem som tecknats med sigill är etthundrafyrtiofyra tusen. Det är de frälsta från alla folk som avses. Att talet är just etthundrafyrtiofyra tusen är mycket trösterikt. Talet syftar på tolv gånger tolv gånger tio gånger tio gånger tio. Tolv är församlingens tal. Tolv gånger tolv betecknar Guds barn i gamla förbundet (de tolv stammarna) multiplicerat med Guds barn i nya förbundet (de tolv apostlarna). Tio är fullhetens tal. Tio gånger tio gånger tio är alltså fullheten tagen i kubik, och betecknar därmed fullständighet. Angående upphöjandet i kubik kan vi tänka på att det nya Jerusalem är kubformat (Upp. 21:16) liksom det allra heligaste rummet i Jerusalems tempel var det (1 Kung. 6:20). Talet etthundrafyrtiofyra tusen säger oss att Herren har koll på de sina. Alla Guds barn är med i den tecknade skaran, ingen är glömd.

Guds folk är ingen obestämd, tillfälligt sammanrafsad hop, utan en bestämd enhet, utvald i Kristus före världens grundläggning (Ef. 1:4). När detta folk till fullo blivit inbärgat genom evangeliets förkunnelse skall jorden brännas upp i eld. Gud har exakt kontroll. Johannes såg hela den inbärgade skaran. Han såg *alla helgon* (alla kristna), vilkas dag vi idag firar.

DEN ANDRA TRÖSTESYNYN: DEN FRÄLSTA SKARAN I HIMMELEN

I den första tröstesyne sågs Guds folk på jorden. I den andra tröstesyne (v 9-17) ser vi nu Guds folkskara i den himmelska härligheten. Denna skara är *oräknelig*. Det gamla löftet till Abrahams har gått i uppfyllelse. I 1 Mos 15:5 läser vi: ”Sedan förde Han (Herren) honom (Abram) ut och sade: ’Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem’, och Han sade till honom: ’Så skall din avkomma bli’.”

Skaran är *från alla folk*. Förskingringen från Babel är överbryggad. Vi kan jämföra med Matt 24:14: ”Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för *alla folk*, och sedan skall slutet komma.” Vi kan också tänka på dopbefallningens ”gör *alla folk* till lärjungar!” (Matt. 28:18-20).

Vidare står skaran *inför tronen*. Man kan fråga sig hur de vågar stå inför tronen med tanke på den fråga som ställdes i slutet av Upp. 6: ”Vem kan då bestå?” Skaran vi här ser känner Honom som sitter på tronen och vet om Hans omutliga helighet, inför vilken t.o.m. serafänglar täcker sina ansikten (Jes. 6:2) - men denna återlösta skara har något alldeles speciellt, Kristi rättfärdighet, som gör att de kan bestå inför den Helige.

Skaran hade också *vita kläder*. Det är fråga om Kristi rättfärdighet och helighet som givits de heliga, d.v.s. de troende. Ingen som inte är helig kan bestå inför Guds ansikte. Endast de som är fullkomligt heliga kan stå fram inför den helige Guden.

Slutligen hade skaran dessutom *palmsblad i händerna*. Palmerna är segerns och glädjens tecken. Av Gamla testamentets högtider är det främst lövhyddohögtiden som avspeglar denna himmelska verklighet. Varje år firade israeliterna lövhyddohögtid till minne av Guds beskydd under ökenvandringen. Man gick då också i procession och svingade palmer, glädjens och hyllningens tecken (3 Mos. 23:40). I öken hade Guds folk törstat och plågats av den heta solen, men nu har den oräkneliga skaran kommit igenom denna världs öken, Gud har bevarat dem hela vägen. ”De ska aldrig mer törsta, och varken solen eller någon annan hetta ska drabba dem.” Nu är de hemma, och då kommer palmerna fram.

Vi kan också tänka på hur Jerusalems befolkning hyllade Jesus med palmsblad då Han i jordisk ringhets gestalt red in på en åsna genom Jerusalems stadspört (Joh. 12:12-15). Den händelsen var ett svagt preludium till denna hyllning inför Lammet i härlighetens tillvaro.

Slutligen står det om skaran att de *ropade om frälsningen*. Det centrala i den himmelska världen är att Gud har frälst oss. Det skall det vara också här på jorden för var och en som vill dit. Det som är viktigt i himlen är också viktigt för den som är på väg dit. Vill vi inte höra om frälsningen här så kommer vi heller aldrig att få lova Herren i Himmelen för frälsningen. Här på jorden får vi höra oss till frälsning genom att lyssna till evangeliet om syndernas förlåtelse genom Jesu ställföreträdande tillfyllestgörande och säga ”ja och amen” till det.

Inte bara den frälsta skaran, utan också alla änglar faller ned på sina ansikten inför tronen (v 11-12). Det är fråga om ett sjufaldigt lov som inleds och avslutas med ”amen”. Detta är en stark bekräftelse på att allt lov och pris, vishet och tacksägelse, ära, makt och välde tillhör Gud i evigheters evighet. Detta därför att Han är vår frälsning. Amen.